

ROZBICIE (14) *sb n*

o jasne, e pochylone.

sg N rozbici(e) (6). ♦ G rozbicią (2). ♦ A rozbicié (3); -é (1), -(e) (2). ♦ L rozbiciu (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) w. s.v. rozbić.

I. Rzeczownik od „rozbić” (6) :

1. *Zranienie uderzeniem; catalypsis, diminutio, dissolutio Mącz (2) : Catalypsis, Latine dissolutio, Rozbicie [może od „rozbić się”]/ Rozgłobienie Mącz 40d.*

rozbicie czego (1): Diminutio capitis, Rozbicie głowy/ nątluczenie w głowę Mącz 223b.

2. *Napad na drodze a. na morzu i obrabowanie a. pobicie; concussio JanStat (4) : LibMal 1543/68; Tęż vřtáviamy: áby Stárořtowie nářzy nie řádźili nie rozdźielnié/ iedno cztery Artykuły: o rozbićie ná dródze Królewfkiéy/ gđzie Kupcóm gwałt bywa czynion: o Pożogę: [...] SarnStat 911.*

rozbicie kogo (1): Isze my szraczczamy myasteczka ostrovyey [...] nyeyalyszmy [lege: nie jęliśmy] Iana nyeszythka [...] o szadny gvalth any o rosbyczye Burgrabye radomskyego ZapWar 1507 nr 1982.

rozbicie czego (1): niechceli kto od Orłá řzkody/ od Wężá vkąřzenia/ od Rozboynikow Okrętu rozbićia odnieść CzechRozm 131.

II. Rzeczownik od „rozbić się” (8) :

1. *Katastrofa statku; naufragium PolAnt, Calag, Calep, Cn (8) : [rozbićie/ Naufragium Volck Xxx3c.]*

Wyrażenie: »rozbicie okrętu, łodzi« = naufragium PolAnt, Calag, Calep; navis fractio, submersio Calep (5:3): razem był vkámionowan/ trzy kroć byłem w rozbićiu okrętu BibRadz 2.Cor 11/25; Schiffbruch leyden. Podiąć rozbićie okrętu. Naufragari. Calag 415a, 415a; Iactura – Szkoda którą podeimuiefz zrozbiczią łodzi na wodzie, albo od nie pogodi morskiej. Calep 497a, 690b [2 r.]; WujNT Zzzzz4v; KlonFlis Ev marg.

2. **[Roztopienie, roztajanie:**

Wyrażenie: »rozbicie lodu(-ow)« = czas rozpoczęcia wiosennych połowów: ktorzy [rybitwi] na każdy piątek dawają każdy z nich po 4 ryby [...] z rzeki Warthi od rozbicia lodu aż do zamarznięcia LustrWpol I 200, I 246.]

Cf ROZBIĆ, ROZBIĆ SIĘ

KW, (LWil)